

- 2) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en restriktiv national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter hasardspilskoncessionshaveren i forbindelse med ophøret af aktiviteten som følge af udløbet af koncessionens varighed pålægges vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning og indsamling af væddemål, såfremt denne restriktion går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå det formål, der faktisk forfølges med denne bestemmelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 448 af 15.12.2014.

**Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 7. april 2016 — straffesag mod Davide Cazzorla
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Bari — Italien)**

(Sag C-436/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — enslydende præjudicielle spørgsmål — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — hasardspil — national lovgivning — omorganisering af koncessionssystemet gennem en synkronisering af udløbstidspunktet — nyt udbud — koncessioner med en kortere varighed end de tidligere koncessioner — vederlagsfri overdragelse af anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning og indsamling af væddemålene — restriktion — tvingende almene hensyn — proportionalitet)

(2016/C 270/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bari

Tiltalt i straffesagen

Davide Cazzorla

Konklusion

- 1) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF samt ligebehandlingsprincippet og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national hasardspilsgovning som den i hovedsagen omhandlede, der foreskriver afholdelse af et nyt udbud af koncessioner med en kortere varighed end de tidligere tildelte koncessioner ved hjælp af en omorganisering af systemet gennem en synkronisering af udløbstidspunktet for koncessionerne.
- 2) Artikel 49 TEUF og 56 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en restriktiv national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter hasardspilskoncessionshaveren i forbindelse med ophøret af aktiviteten som følge af udløbet af koncessionens varighed pålægges vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning og indsamling af væddemål, såfremt denne restriktion går ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå det formål, der faktisk forfølges med denne bestemmelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 448 af 15.12.2014.